

Nr 100.

Av herr Nilsson, Bror, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till understöd åt inhemska skönlitterära författare av utmärkt förtjänst.

När Kungl. Maj:t under punkt 363 i åttonde huvudtiteln föreslår riksdagen att till understöd åt inhemska skönlitterära författare av utmärkt förtjänst för budgetåret 1954/55 anvisa ett anslag av 100 000 kronor erinrar departementschefen därom, att bokutredningen i ett den 17 juni 1952 avgivet betänkande (SOU 1952: 23) framlagt förslag om vidgat statligt stöd åt författarna m. m. »Detta betänkande», säger departementschefen, »torde jag framdeles få anmäla för Kungl. Maj:t i sådan tid, att proposition i ämnet kan föreläggas innevarande års riksdag».

Tonsättarna åtnjuter i vårt land icke någon sådan uppmuntran, som kommer de skönlitterära författarna till del. Ändock är en tonsättares väg i allmänhet långt mera törnbeströdd än en författares. Han måste genomgå kungl. musikhögskolan, där endast magra stipendier gives, och sedan kan han icke leva av sitt tonsättarskap utan får samtidigt utöva någon musikpedagogisk eller annan verksamhet. Endast ett fåtal människor föds med den egenartade begåvning, som utgör en av förutsättningarna för ett framgångsrikt utövande av detta konstnärskap. Genom Stim erhåller visserligen tonsättarna av modern, populär musik ett gott stöd, men detta stöd blir mindre eller intet för dem som ägnar sig åt mera allvarlig, klassisk musik, därför att denna icke lika ofta framföres för allmänheten.

Av formella skäl torde det icke bli möjligt att motionera om anslag till uppmuntran av tonsättarna, när Kungl. Maj:ts ovan i utsikt ställda proposition om vidgat statligt stöd åt författarna framlägges för riksdagen. Då så sker, torde det icke förefalla orimligt att det i staten under förevarande punkt uppförda anslaget å 100 000 kronor delas lika mellan författare och tonsättare.

Jag tillåter mig därför vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att det av Kungl. Maj:t under punkt 363 i åttonde huvudtiteln föreslagna beloppet av 100 000 kronor måtte lika fördelas till understöd åt inhemska skönlitterära författare av utmärkt förtjänst och inhemska tonsättare av utmärkt förtjänst.

Stockholm den 26 januari 1954.

B. A. Nilsson.